

Erfaringen taler for Nødvigheden af det nu Bestaaende. Jeg troer imidlertid ikke, at man vil kunne sige dette; man vil kunne sige, at Erfaringen taler for, at Tilstanden har bestaaet, men ingenlunde for dens Nødvighed. Erfaringen viser, at Tilstanden har bestaaet og bestaaet med Thingets Samtykke, men hermed er dog ingenlunde sagt, at den i og for sig er rigtig. En Minoritet kan indrømme en Majoritet, at, hvad den beslutter, er gjældende og gyldigt, men paa ingen Maade, at det i og for sig er rigtigt. Minoriteten maatte da opgive sig selv, sælde en Dødsdom over sig selv, hvis den ikke fastholdt Nødvigheden af, hvad den forsvarede. For mig stiller det sig saaledes, at den Forandring, der blev foretaget i 1855, væsentligt og ubelukkende havde sin Grund i Befvemmelighedshensyn. Som bekendt, var der dengang i Thinget en Majoritet, der var saa overveienende, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at tage Beslutning eller foretage Valg, som stred imod dens Mening, og da nu Valget af Thingets Embedsmænd udgaaer fra Majoriteten, saa er det en Selvfølge, at denne kan ordne disse ganske efter sin egen Anskuelse. Naar den alligevel foreslog en Forandring, som blev vedtagen, saa forekommer det mig, at det nærmest var gjort for at undgaae en overflødig Formalitet, der i Grunden ikke vilde have Andet til Følge end Tidsspilde. Vil man endelig tage Hensyn til Erfaringens Vidnesbyrd, saa forekommer det mig, at disse netop tale for, at maanedlige Valg foretages, og ikke for den nu i Landstinget gjældende Tilstand. Som det vil sees af Udvalgets Betænkning, har der tidligere i 7 Sessioner i Landstinget bestaaet den Tilstand, som endnu er gjældende i Folkethinget, at Valgene ere foretagne maanedsviis — i Folkethinget har denne Tilstand bestandig fundet Sted — og i de 7 andre Sessioner har derimod en anden, nemlig den nugjældende Regel, været fulgt. Men vil man omsætte disse Forhold i Talstørrelser, saa vil man faae ud, at det, der taler for maanedlige Valg, stiller sig til det, der taler derimod, som 3 til 1. Da der nu hverken her i Landstinget eller i Folkethinget har viist sig nogen Ulempe af disse maanedlige Valg, saa troer jeg ogsaa herved den af Fleertallet

ubtalte Frygt kunde være fjernet med Hensyn til de Ulemper, der skulde flyde af, ogsaa i Landsstinget at foretage maanedlige Valg. Hvad der for mig har været det Afgjørende til at fremkomme med et Minoritetsvotum er, at det forekommer mig ønskeligt, at der er en Mulighed tilstede for at kunne foretage en Forandring med Hensyn til Besættelsen af Formandsposten. Det vil jo meget let kunne træffe sig, at et Valg bliver foretaget, som af en eller anden Grund kan ansees for uehelbt — jeg skal ikke indlade mig paa de forskjellige Muligheder, som kunne være ikke saa saa, og som Enhver let kan forestille sig — men i saa Fald vil det under det nugjældende Reglement ikke være muligt for Landstinget at faae det forandret, om ogsaa samtlige Medlemmer af Thinget skulde ønske det, da Forretningsordenen strider derimod. Jeg maa derfor ansee det for ønskeligt, at der gives Thinget Leilighed til under muligt indtrædende Tilfælde at kunne fjerne en Formand, og jeg anseer det desuden for gavnligt, at Formanden har en saadan Eventualitet for Die, da dette muligen under givne Omstændigheder kunde bidrage til at regulere hans Forhold til Thinget paa en ønskelig Maade. Jeg sigter ikke her til nogen bestemt Personlighed; jeg tænker mig blot Muligheder.

Besvarelse: Jeg havde ventet, at et andet Medlem, der er mere inde i Forretningsgangen end jeg, skulde have taget Ordet; men da dette ikke er skeet, vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at den nuværende Bestemmelse i vor Forretningsorden er fremkommen ved en Majoritetsafstemning, og at Minoriteten, der stemte derimod, ikke kunde ansee denne Bestemmelse for rigtig uden at opgive sig selv. Denne Sætnings Nødvighed anerkjender jeg fuldkommen; men der ligger ogsaa deri den Erkjendelse, at det er Majoriteten i Forsamlingen, som afgjør Formandsvalget, og jeg lægger til, at en Formand efter min Anskuelse kun kan opfylde sit Hverv paa en hensigtsmæssig Maade, saalænge han hører til Majoriteten. Hvis der derfor skulde være Tale om at forandre den omhandlede Bestemmelse, kunde jeg kun tænke mig som Grund dertil det ene Til-